

„Pomiędzy” – wystawa w Domu Oświatowym Biblioteki Śląskiej

Wystawa „Pomiędzy” Kamila Kuskowskiego

Galeria Intymna, Dom Oświatowy Biblioteki Śląskiej,
ul. Francuska 12, Katowice

Termin: 03.10–30.12.2024 r.

Wernisaż: 03.10.2024 r. godz. 17.00

Kuratorka: Ewa Kokot

„Albo nieme skały jak w pierwszym dniu stworzenia,
Albo życie, którego warunkiem śmierć,
I to upajające ciebie piękno”.

„Nad strumieniem” Czesław Miłosz z tomu „To”, 2000, Warszawa

Cykl prac artysty pod tytułem „Pomiędzy” oryginalnie zawiera zarówno obrazy, jak i obiekty. W ramach wystawy prezentowanej w Galerii Intymnej mamy okazję zobaczyć wybrane czarno-białe prace malarskie z tego zbioru. Pozwala to w jeszcze większym stopniu skupić się na problematyce strategii twórczej Kuskowskiego, który poprzez minimalistyczne podejście do medium malarstwa, poszukuje w nim raczej konceptualnych zależności i relacji, niż klasycznego „przedstawiania” czy „odzwierciedlania” rzeczywistości. Czerń i biel to dwie wartości, kontrastujące ze sobą, ale i dopełniające się wzajemnie. Yin i yang, znak równowagi, światło i ciemność...autor nie narzuca żadnej kulturowej interpretacji, stawiając na uniwersalny i obecny w wielu systemach filozoficznych, w pewnym sensie archetypowy, odbiór tych kolorów. Najważniejszym źródłem inspiracji Kuskowskiego są bowiem inni artyści.

Prace celowo włączają się w już istniejący dialog między wybitnymi polskimi artystami – Władysławem Strzemińskim,

Kazimierzem Malewiczem i Katarzyną Kobro, którzy inspirowali nie tylko kolejne pokolenia artystów, ale i siebie wzajemnie. Tytułowe „Pomiędzy” to zatem rodzaj dyskusji z historią sztuki i innymi koncepcjami, które współtworzą artystyczną wyobraźnię Kuskowskiego i zamysł całego zbioru. Zapożyczeniem ideowym z twórczości Strzemińskiego jest przede wszystkim koncepcja „alfabetu Strzemińskiego”. Abstrakcje malarskie Kuskowskiego opierają się na kształcie liter (każdy obraz jest zatytułowany osobną literą alfabetu) i wynikającej z tych założeń geometrii – przewadze kwadratów i prostokątów oraz określonych proporcji. Kształt litery dzieli przestrzeń, wypełnioną dwoma kolorami, dzięki czemu ztraca się samo znaczenie litery. Staje się ona każdorazowo przestrzenią między czernią a bielą, płaszczyzną obrazu, potencjałem na abstrakcyjną treść, którą wnosi w całości odbierający ten obraz widz. Wypełnienie owego „pomiędzy” jest w pełni po stronie odbiorcy. Alfabet Strzemińskiego był narzędziem do badania zależności kompozycyjnych i tę tradycję kontynuuje również Kuskowski, pozostawiając widzowi pole do gry, samemu będąc artystą-badaczem, który powołuje strukturę do gry, zdając sobie sprawę z nieskończonych możliwości jej interpretacji. Kompozycja wynika z kształtu liter, a jednocześnie ztraca swoje właściwości na rzecz abstrakcji odbioru – trudno więc jednoznacznie klasyfikować dzieła Kuskowskiego jako wyłącznie abstrakcyjne. W tym znaczeniu, wpisuje się z założeniami, które podzielali Malewicz i Kobro – pierwszy działając z czernią i bielą właśnie jako wyrazem dążenia do oszczędności w użyciu środków wyrazu dla uzyskania maksymalnego otwarcia na znaczenia, a druga – realizując podobne założenia dla form przestrzennych. Relacje wydarzające się pomiędzy wspomnianymi twórcami, pozwalają dostrzec ważną dyskusję na gruncie teorii sztuki i tego, w jaki sposób stymulować odbiór znaczeń i rozumienie minimalistycznej formy.

W tym punkcie prace Kuskowskiego spotykają się z wątkiem Miłoszowskim projektu „Pola widzenia książki – opowieści o ciszy”. Choć była to korespondencja stworzona przez kuratorkę

wystawy, nie realna inspiracja twórcy, wyraźnie uwidacznia się wspólne pole poszukiwań – próba rozłożenia świata na czynniki pierwsze, obserwacja punktów zetknięcia i kontrastów. „Skały” vs „życie”, „stworzenie” vs „śmierć”, a także wiecznie powracające u Miłosza pytanie o piękno i jego doświadczanie. Tak jak Kuskowski próbuje połączyć to, co malarskie (sam fakt zetknięcia się płaszczyzn daje nam impuls do podziwiania obrazu jako obrazu malarskiego) z tym, co konceptualne (nasze myśli, które kreują sposób interpretacji, nie będący przecież elementem „alfabetu” czy języka malarskiego), tak Miłosz poszukuje połączeń między naturą, która otacza człowieka bez jego ingerencji, a tym, co wnosi do ludzkiego życia fakt doświadczania i kreowania znaczeń. Dwa drobne elementy łączące się w całość, dwa kontrastowe kolory – bez metafizyki, lecz w prostym zetknięciu się wrażenia z myślą.

Kamil Kuskowski – prowadzi działalność organizacyjną (m.in. kurator wystaw, komisarz konkursów, organizator sesji naukowych, egzaminator, członek jury konkursów plastycznych, m.in. Spojrzenia Nagroda Deutsche Banku, Warszawa; Konkurs Malarstwa im. E. Gepperta, Wrocław; Triennale Młodych, Orońsko; Przeciąg, Szczecin; Promocje, Legnica). Wielokrotnie nagradzany, m.in.: Grand Prix Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz nagroda Art&Business na 39. Biennale Malarstwa Bielska Jesień, Bielsko-Biała; wyróżnienie jury oraz nagroda Formatu 8 konkursu Malarstwa im. E. Gepperta we Wrocławiu; Nagroda Arteonu dla najlepszego artysty za 2008 r. Autor około 40 wystaw indywidualnych, brał udział w ponad stu wystawach zbiorowych. Jego prace znajdują się w zbiorach m.in.: Muzeum Sztuki w Łodzi, Muzeum Narodowego we Wrocławiu, Muzeum Narodowego w Szczecinie, CSW „Zamek Ujazdowski” w Warszawie, Zachęta Sztuki Współczesnej w Szczecinie, Biuro Wystaw Artystycznych Galeria Bielska, Bielsko-Biała; Miejska Galeria Sztuki w Łodzi. Urodzony 16 lipca 1973 w Zakopanem, w 1992 r. ukończył Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych im. A. Kenara w Zakopanem. W latach 1995–2000 – studia w Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego na Wydziale Tkaniny i Ubioru

w Łodzi. W 2000 r. uzyskał dyplom z wyróżnieniem. W 2005 r. uzyskał stopień doktora w dziedzinie sztuk plastycznych (dyscyplina: sztuki piękne) na Wydziale Grafiki i Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. W 2008 r. – stopień doktora habilitowanego w dziedzinie sztuk plastycznych (dyscyplina: sztuki piękne) na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. W 2012 r. uzyskał tytuł profesora sztuk plastycznych. W latach 1999–2011 pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Od 2011 związany z Akademią Sztuki w Szczecinie pracuje na Wydziale Sztuki Mediów, Fotografii i Filmu Eksperymentalnego, gdzie prowadzi Pracownię Działań Audiowizualnych i Performatywnych. Członek Rady Doskonałości Naukowej.

Tekst towarzyszący wystawie: Anna Duda

Wystawa realizowana w ramach projektu „Poła widzenia książki – opowieści o ciszy” dofinansowanego ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury.

[Zasady rozpowszechniania wizerunku uczestników wydarzeń odbywających się w Bibliotece Śląskiej](#)
